

PŘÁTELSTVÍ S BOHEM

II. čtvrtletí 1958.

Čtení bible : 1 S 28 - 2 S 17.

Mistrovo poselství z přírody.

- N. L 12,24. Ježíš zjevuje bdělou péčí nebes.
P. J 15, 5. Musíme se stát živými ratolestmi.
Ú. J 3, 8. Boží duch působí nepozorovaně.
S. J 4,14. Na světě lze nalézt živou vodu.
Č. Ř 12, 3. Naše víra je darem Božím.
P. Žd 12, 2. Ježíš Kristus je původcem naší víry.
S. Ř 10,17. Víra má spočívat na slově Božím.

Úkol 1. 5. dubna 1958.

Původní stav člověka.

Zlatý verš : Kaz 7,29. *100% věkme pohled na to co je ten maler
že má mít před člověka dobrého, ale on máš dvanácti
smyslných rozličných*

1. Jaké bylo původní určení člověka ? Iz 43,7. *sláva*
2. Jaká sláva byla člověku udělena na počátku ? Gn 1,26.
3. Jakými dokonalými vlastnostmi byl člověk obdařen ?
 - a/ Byl krásné postavy, silný a zdravý. Kaz 7,29.
"Když člověk vyšel z ruky /svého Stvořitele, byl vznesené postavy a dokonalého zjevu." EGW
 - b/ Měl příležitost žít i věčně. Měl přístup ke stromu života. Ovoce tohoto stromu mělo nadpřirozenou moc. Jeho požívání umožňovalo věčný život. I po pádu, až do potopy byl lidský věk skoro tisíc let. Vykopávky svědčí o vzrostlé a vysoké rase.
 - c/ Byl mravně vybaven ku podobnosti Božímu, měl dar svobodné vůle a tím se vyznačoval nad nižší, pudem se řídící tvory.
4. Jak byl Bůh spokojen se stvořením člověka ? Gn 1,31. Př. 8,31. *vyděl B. člověka se byl
velmi dobrou*

5. Jaké veliké přednosti se dostalo člověku ? Gn 2,15.19.22.
3,8.

Měl obecenství s Bohem.

*nebo postavil v ráji a učinil jí j. a ne
nad v. in. v. stvořil*

6. Jaké zaměstnání bylo dáno člověku ? Jaký úkol měl splnit?
1. Gn 1,28. 2,15.

7. Co si měl člověk vytvořit za pomoci těchto darů ?

Krásný a pevný charakter. Osobitá povaha mravní
se nedědí, ani se nedává darem, ta se ukovává.

8. Jaké zkoušky byl proto podroben ? Zkoušky poslušnosti.
1. Gn 2,15-17.

"Velká zkouška našich prvních rodičů se týkala úplné poslušnosti Boha. Za prvé měli mít takovou víru v Boha, která by jim byla nedovolovala dotknout se zakázaného ovoce. Za druhé měli vzdorovat pohnutkám, které přesahovaly meze Božího dovolení, to znamená, odolat touze po poznání dobrého a zlého. Za třetí, měli být pány své vůle a i věci, které se zdály žádoucí, měli odvrhnout, když nebyly v harmonii s vůlí Boží." EGW

9. Jaká změna nastala u člověka po jeho pádu ? Gn 3,7.

Měl vědomí viny a styděl se sám sebe. Místo lásky a přátelství s Bohem nastoupil strach a bázeň a člověk se skrýval. V.8.

*ne se stě
vůle jejich
a je
se je
nar*

10. Čím bylo způsobeno toto odcizení ? Vědomím viny.

11. Co vlastně bylo skryto již v prvním hříchu ?

Celá vzpoura člověka proti Bohu. L.19,14. Jk 1,15.
Hřích potřebuje jen čas, aby se vyvíjel a zjeví se jako vzpoura. Může být utlumen, pokud jsme s pomocí Boží bdělí, ale musíme si být vědomi, že "ve dveřích leží a že proto máme panovati nad ním." Gn 4,7. Zkušenost věřících ukazuje, že snadno klesneme, jestliže od nás milost Boží odstoupí a nebdíme-li. Minulá zkušenost nás sice varuje, ale nestačí nás uchránit, nevyhledáváme-li stále pomoc a milost Boží. /Viz 2 Pa 32, 24-31. Gn 16,2. a 17,1. Gn 12, 2.6-8 a 20,7-12./

12. Jaké následky měl hřích ?

- a/ Zkázu naší přirozenosti Ef 2,1-3. J 3,26.
- b/ Nepřátelství proti Bohu Ř 5,10.
- c/ Nepřátelství člověka k člověku Gn 3,11.12. 4,8.
- d/ Smrt Ř 6,23. 5,14.15.18.

Čtení bible : 2 S 18 - 1. Kr 8.

Zaměříme svoji víru k Bohu!

- N. Žd 11,6. Bez víry není možno dosáhnout Boha.
- P. Žd 11,3. Pravá víra věří v moc Stvořitele.
- Ú. Ga 3,26. Vírou se připojujeme k rodině Boží.
- S. Mk 11,22. Krista rmoutila naše malá víra.
- Č.1 1,21. Máme proč Bohu věřit.
- P. Ga 2,16. Nevěříme ve spravedlnost bez víry.
- S. Ef 3,17-19. Opravdová víra převyšuje všecko poznání.

Úkol 2. 12. dubna 1958.

Prívětivost Boží.

Jeho úsilí o odstranění nepřátelství.

Zlatý verš : Ez 18,23.

*Boží jáhou libost máim
Když umíra bezbožný či Panovník Hosp.
Kdysi mě raději kdy se odvrátil od cest svých
aby si v byl*

1. Co učinil člověk po pádu, když poznal svůj ztracený stav ?
Gn 3,8. *ukryval se před Hosp.*

2. Co vyjadřovalo jeho skrývání se ?

Vyjadřovalo jeho odcizení a porušení krásného poměru mezi Bohem a člověkem. Hřích zapůsobil na člověku tak hluboce, že ani pomoci nehledal.

3. Co však učinil Bůh ? Gn 3,9.

Bůh hledal člověka ne proto, aby ho zahubil, ale vy-
svobodil.

mad to nřia

- 4. Jaké zaslíbení dal Bůh člověku po pádu ? Gn 3,15.
- 5. Jaký zhoubový vliv měl hřích hned na první lidi ? Gn 3,12. 4,8. 1 J 3,12.

Hned v první rodině byla bratrovražda. Vzniklo nepřátelství nejen mezi člověkem a Bohem, ale i mezi člověkem a člověkem.

- 6. Co činil Bůh, aby brzdil lidský hřích a udržoval naději na vykoupání ? Gn 4,26. *načalo se vyprávění jíměna Noe.*
- 7. Kterých mužů Božích použil Bůh v této době za své svědky a hlasatele ? Gn 5,21-24. Ju 14,15. Žd 11,5. 2 Pt 2,5.

"O Enochovi je psáno, že žil pětasedesát let /kdy se mu narodil syn/ a že potom chodil s Bohem tři sta let. Během oněch předchozích let miloval a ctil Boha a zachovával jeho přikázání. Avšak po narození svého prvního syna dosáhl vyšší zkušenosti; byl uveden v úzké přátelství s Bohem. Když pozoroval lásku dítěte k otci, jeho prostou důvěru v jeho ochranu, když pociťoval hlubokou a jímavou něhu svého vlastního srdce k tomuto prvorozenému synu, uvědomoval si drahocennou a podivuhodnou lásku Boha k člověku, projevenou darem jeho jediného syna, i onu hloubku důvěry, kterou děti Boží mohou přenést na svého nebeského Otce.

Enochovo chození s Bohem nebylo ve vytržení nebo vidění, nýbrž ve všech povinnostech jeho denního života. Nestal se poustevníkem, nezavřel se před světlem, neboť v něm právě měl vykonat dílo pro Boha."

Uprostřed převládající porušenosti snažili se Mathusalem, Noe a mnozí jiní, aby zachovali v živé paměti poznání pravého Boha a aby čelili přílivu mravní porušenosti.

- 8. Do jakého stavu přesto dozrál hřích lidí ? Gn 6,12.13. *in nepravost /corrupt /*
- 9. Jak se projevila Boží shovívavost k bezbožným ? Gn 6,3.2 Pt 2,5. *aniž jeho 120 let.*
- 10. Jaké znamení své milosti dal Bůh člověku po potopě ? Gn 9,8-17. *byl to duha*

11. Jaké svědky vzbudil Bůh, když se po potopě opět rozmohla hříšná nevázanost ? Gn 14,18. 12,1-8. 24,63.32.30. Jb 1, 1.8. *Abraham Isaac Job*
12. Za jakým účelem vzdělal Bůh národ izraelský ? Iz 43,10. Ž 105,42-45 Iz 66,1-4. *jako svědci*
13. Jak se lid izraelský zpronevěřil této úloze ? Iz 5,1-7. 11-16.
14. Koho k nim poslal naposled ? Mt 21,38. *syna národa*
15. Jak se přesto Pán k nim choval ? Mt 10,5.6. L 24,47. Mt 9,34-36. *odpověděl mi, že i mezi národem*
16. Co dosvědčují tyto věci ? 2 Pa 36,15. L 19,41-44.

Lásku Boží. I ku svému bloudícímu a chybnému lidu měl se Bůh přívětivě.

Čtení bible : 1 Kr 9 - 2.Kr 1.

Víra v denním životě.

- N. Ga 2,20 Křesťanský život je založen na víře.
 P. Mk 11,24. Víra podstatou vyslyšení modlitby.
 Ú. Mt 6,30. Důvěřujeme každý a ve všem !
 S.2 Ko 5, 7. Vírou žijeme a duchovně rosteme.
 Č.1 Te 1, 3. Víra se druží s láskou a trpělivostí.
 P. Jk 2,17.18. Skutky prozrazují, jak věříme.
 S. Ř 5, 1. Pravá víra přináší pokoj.

Úkol 3. 19. dubna 1958.

Nový poměr mezi Bohem a člověkem.

Zlatý verš : Ž 5,13. *Neboť Hospodine, který je
 abstraktním a jako dítětem
 přivítá nás svou milostí a pokojem*

1. Jaký veliký skutek učinil Bůh, aby smířil člověka s sebou a odstranil nepřátelství ? 1 J 4,9.10. 2 Ko 5,19. Ko 1,20. *byla to jeho milost
 se dal slyšet
 a byl s námi jako přítel
 - 42 -
 jako s námi jako přítel
 se nám blíží*

"Přestoupený Boží zákon požadoval život hříšníka. V celém vesmíru však byl jen jeden, který mohl splnit jeho požadavky za člověka. Poněvadž zákon Boží je svatý jako sám Bůh, mohl jediné ten, který je Bohu roven způsobit smíření za jeho přestoupení. Nikdo kromě Krista nemohl zachránit padlého člověka z kletby, kterou na sebe uvrhl přestoupením zákona, a uvést jej zase v soulad s Bohem."
EGW

2. Co musel podstoupit Syn Boží, aby nemusel jednat s námi podle našich hříchů, ale podle milosti? Iz. 53,1-12.
2 Kc 5,15.

Dal sebe sama za naše hříchů. Přišel na svět, který se topil v zlobě, který vřel ve vzpouře proti Bohu, který Ježíše nenáviděl, protože nenáviděli Otce, který ho poslal a říkali: Nechceme, aby tento panoval nad námi. Dal tedy sebe za nás všechny nikoli pouhým vtělením se a zjevením, jak by to stačilo pro nevinnou rasu, ale svou obětí, jako zabitá oběť na oltáři smíření.

3. Trpěl Pán Ježíš za sebe nebo trpěl jako náš zástupce?
2 Kc 5,21.

Pisatelé Nového Zákona mluví o smrti Kristově jako o výkupném, jako o drahocenném, absolutně potřebném prostředku ke spasení člověka. Toto přirovnání zahrnuje v sobě, že Kristus zemřel na našem místě. Neboť výkupné zřejmě nastupuje místo osvobozeného zajatce. Tak vykoupení v Novém Zákoně znamená vysvobození hříšníka od trestu a moci hříchu drahocenným prostředkem smrti Kristovy.

4. Jak potvrdil Bůh Otec, že přijal jeho zástupnou oběť?
Ř 4,24.25. Sk 2,22-24.
5. Jak s námi nyní jedná Bůh? Ž 103,10-12. Iz 38,17. Mi 7,18. 19.

Kristova smrt tak splnila požadavky zákona, že božská láska může svobodně a zdarma odpustit hříšníkovi a obejmout ho. Tato skutečnost jest středem Božího zjevení

v Kristu a tajemstvím jeho síly. On zemřel. Dobrovolně, jak ze své vlastní lásky, tak z poslušnosti Otcovy láskyplné vůle, kdy nesl následky hříchů, které nikdy neučinil.

6. Kam odešel Ježíš po svém zmrtvýchvstání ? Sk 3,21. 2,33-36.
7. Koho vzal sebou ? Ž 68,19. Zj 5,8-10. Ef 2,5.6.
8. Co koná Pán Ježíš v nebesích. Žd 4,14.15,16. 7,22-27. 9,24-28.
9. Jakou možnost nám otevřel ? Žd 10,19-22. J 10,9.
10. Jaký nový poměr nastal nyní mezi věřícími a Bohem ? Ga 4,4-7. Ř 8,15-18. Ef 2,17-22.
11. Čím je zaručen blažený stav věřícího ? J 10,27-29. Ef 1,12-14. J 6,39.40.
12. Jak obtojí věřící na soudu ? 1 J 4,17. 5,24.25.

Čtení bible : 2 Kr 2 - 19.

Dveře víry.

N. Žd	10, 23.	Víra dává i jistou ustálenost.
P.1 Tm	6, 12.	Naše víra má zač bojovat.
Ú. Ga	5, 6.	Bez lásky ani víra neprospívá.
S. J	20, 29.	Víra přináší i zvláštní přednost.
Č. Jk	1, 3.	Zkouškami víry roste trpělivost.
P. Žd	10, 38.	Věříme-li, Bůh má z nás radost.

Úkol 4. 26. dubna 1958.

Věrnost Boží.

Zlatý verš : Tit. 1,2.

1. Na čem zakládá žalmista jistotu svého vykoupění ? Ž 31,9.

- a/ Na Boží síle,
- b/ na Boží věrnosti.

2. Má člověk po boji, když se obrátil ? F 3,13.14. *ale zapomenat na, co jest za nám*

Když nás Pán povolává ze světa, vyzývá nás, abychom k němu přinesli i všechny své hříšné sklony a zakořeněné světské smýšlení. Přeje si, abychom přišli tak, jací jsme. Třebaže nemůže souhlasit s hříchem, který nemůže při nás trpět, a třebaže jeho symbol, kvas, nesměl přijít na oltář, Bůh si přeje, abychom k němu přišli se svými hříchy i se svou samospravedlností. A když k němu přijdeme, máme to vše složit provždy u jeho nohou, jít životem dále a nehřešit.

3. Jaká pokušení a nepřátelství nastanou obrácenému člověku ?

a/ S vlastní přirozeností Ř 7,21-25.

Občas býváme slabí a divíme se, když máme nesnázi více, než je právě naším údělem. I Kristus měl více než jen své břímě a svůj podíl na nesnázích a překážkách, avšak hleděl vstříc radosti, která byla před ním, strpěl kříž, opovrhoval posměchem a nakonec zasedl na pravici Boží.

b/ S okolím a domácími Mt 10,36.

c/ S duchovními mocnostmi L 22,31. Ef 6,12. Mt 4,3. *patan*

4. Můžeme sami ostáti a sami se zachovati ? Ž 12,1-3. F 1,6.

Až do konce nesmíme ztratit s očí tento cíl. Ježíš je nejen původcem, ale i dovršitelem naší víry.

Apoštol nám uvádí jména mnoha lidí, z nichž někteří dosáhli v životě i velikých vítězství. Někteří z nich se dopustili i těžkých chyb, avšak všichni z nich před svým koncem dosáhli Božího souhlasu. Jejich příklad má nám sloužit k povzbuzení. Dosáhli-li oni nakonec vítězství, můžeme ho dosáhnout i my. Odvrzme od sebe veškerou přítěž a dejme se v běh o závod. Zde však nezískává vítězství jenom ten, který je prvním, nýbrž každý, kdo závod dokončí, byť doběhl třeba i jako poslední. Zde trpělivost znamená vytrvalost !

Ze srdce upřímný a prostý úmysl má být znakem všech křesťanských snah. Se závistí, s nenávistí, se zlým

smýšlením, zlými řečmi a s pokrytectvím nelze usilovat o nesmrtelnost. Každý návyk i každý čin, který vede k hříchu a způsobuje neúctu ke Kristu, musí být odvržen, ať to stojí jakékoliv oběti. Požehnání nebes nemůže provázet člověka, který porušuje věčné zásady práva. Jediný hýčkaný hřích stačí na to, aby znehodnotil charakter a svedl i jiné lidi na scestí.

5. Co zaručuje věřícím jejich bezpečnost? Iz 26,3. Dt 7,9.

a/ Boží moc Ř 16,25. Ef 3,20. F 4,19. *el o píše v Boží moc*
b/ Boží věrnost Tt 1,2. Žd 10,23. *na věk*

6. Proč Pan Bůh dopouští zkoušky a těžkosti na věřícího?

a/ 2 Ko 1,9. aby nedoufal v sebe. *ale Bohu i v pokušení*
b/ 2 Kr 19,4.14. aby poznal svoji slabost.
c/ Ž 50,14.15. 1 Pt 5,8-10. aby učinil zkušenost s Bohem. *plnit nejvyššímu své povinnosti*

7. Komu tedy náleží jediné všechna čest? Zj 4,10.11.5,12.

8. Jak se Pán zavázal, aby nás utvrdil ve víře? Žd 6,16-20.

9. Jak to potvrzuje zkušenost lidu Božího? Jr 31,1-3. 18-20. Iz 5,1-4. Oz 11,3.4.

Pán nás vykoupil, ale také pouze on nás zachovává. Není v naší síle, abychom se sami zachovali.

10. Čím nás má vědomí Boží věrnosti naplnit?

a/ Důvěrou v pokušení. 1 Ko 10,13. Ž 31,19.
b/ Důvěrou ve smrti Ž 31,6.9.
c/ Radostí Jk 2,2-4. L 1,45.

"Nad vše drahé jest Bohu jeho dílo na zemi. Kristus a jeho andělé bdí nad tím každé chvíle. Čím více se blížíme druhému příchodu Kristovu, tím více bude misijní dílo vyžadovat našich sil. Poselství o spasitelné milosti Boží bude stále pronikat do více zemí, až pravda bude zaznívat po všem světě. Ze všech národů, pokolení, jazyků i lidu mají být přece někteří připočteni k těm, kteří budou zapečetěni a kteří budou před trůnem Božím a Beránkovým."

"Nikdy nemluvíme bez naděje a bez odvahy. Činite-li tak přece, připravujete se o mnoho. Hledíte-li na vnější okolnosti a začnete-li naříkat, když přijdou těžkosti a nouze, dáváte tím najevo nezdravou, slabou víru. Mluvte a počínejte si tak, jako by vaše víra byla nepřemožitelná. Pán má mnohou pomoc; jemu náleží veškerý svět. Hleďte vírou k nebesům. Hleďte na něho, u něj jest světlo, moc a síla.

V pravé víře jest svěžest a radost, pevnost v zásadách a vytrvalost v předsevzetích, které nemůže zeslabit čas, soužení ani těžkosti." EGW

- - - - -

Čtení bible : 2 Kr 20 - 1 Pa 12.

Víra, jakou potřebuje dnešek.

- N. L 21,28. Víra ví, že za temnotou je cíl.
- P. Žd 6,12. Dosahuje zaslíbení. *maru tomia priavilivost.*
- Ú. Ef 6,16. Obrňuje nás proti zlu. *šit viry*
- S. L 17,5.6. Je schopna vzrůstu.
- Č. Žd 10,35.36. Má jistý a bezpečný cíl.
- P. Zj 14,12. Musí však být vírou Ježíšovou.
- S. J 3,16. Zve k ní nejvyšší láska.

Úkol 5. 3. května 1958.

Přátelské chování Boží k lidem.

Zlatý verš : Žalm 32,8.

*Ja tobě k rozumění posloučím
a vyčkáš si cestě po mne bys choditi měl
ciant radou oči mi na te obrátě*

1. S jakou láskou připravil Bůh zemi pro člověka ? Gn 1,4.
10.12.18.21.31.

Jako když matka chystá kolébku a natřásá peřinky pro očekávané dítě, tak připravoval i Bůh pro člověka kolébku - krásnou zemi a pokaždé, když něco připravil, podíval se, je-li to dobré.

2. Jaké zvláštní obydlí mu připravil ? Gn 2,8-15. *byl to Eden*

3. Jaké možnosti mu poskytl, jak pečoval o jeho rozvoj a jaký mu dal cíl ? 2 Ko 3,18. *poslání jím dává by se osvědčil*

Měl obecenství s Bohem a s anděly. Měl vyvinout pevnou osobitou povahu mravní a stávat se tak stále podobnější svému Stvořiteli.

"Modrá nebesa byla střechem; země s krásnými květinami a s kobercem živé zeleně jeho podlahou, listy na větvích krásných stromů jeho zastíněním. Jeho zdi vytvořeny byly z krásné ozdoby - dílem rukou velikého Mistra umělce. V okolí svaté dvojice bylo naučení pro všechny doby - že pravé štěstí nelze nalézt v upokojení hrdosti a bujnosti, nýbrž ve společenství s Bohem skrze jeho stvořené dílo." EGW

4. Vyhledával Bůh i po pádu člověka obecenství s ním ? Gn 3,9.4.5.6. 5,24, Ju 14. *Enoch pozoroval*

byl mu blízký
Bůh hledal padlého Adama. Bůh varoval Kaina před zatvrzením hříchu, zjevil své záměry Enochovy a když Enoch dlouho chodil s Bohem, vzal ho k sobě.

5. Jak přátelsky se zachoval Bůh k Noemovi ? Gn 6,8. *byla to milost*

6. Jaké smýšlení projevil Bůh v jednání s Abimelechem ? Gn 20, 3-7. *byl to pro němu*

7. Jak přátelsky se choval Bůh k Faraonovi ? Gn 41,25.32.54. *40. dny*

8. Co vidíme v Božím zacházení s Izraelem ? Dt 8,1-5. 32,6.8.9.10-13. *neboť sám řekl lid*

9. Jak přátelsky se choval k Assyrským ? Jon 1,2. 3,10. 4,10.11. *měl být*

10. Které další příklady Božího přátelství k lidem zaznamenává bible ? 2 Kr 5.10.14. L.4,25-27. *byl to*

11. O čem to svědčí ? Ž 14,2. J 4,23.24. Sk 10,34.35. *byl to*

12. Jaké potěšení je v tom pro nás ? Ž 32,8. *byl to*

Když vidíme, jak se Bůh milostivě skláněl k těm, u kterých pozoroval aspoň trochu duchovní touhy, čím více se

sklání k nám M /Mt 6,26.30.32.33. L 12,32/.

13. Kterí mužové a ženy jsou nám v Písmě svatém vyličení k našemu příkladu jako obzvláštní přátelé Boží ?

Abraham, Mojžíš, Daniel, Job, Jan Křtitel, apostolové, zejména miláček Páně Jan, rodina v Betanii a v Nazarete.

14. Jakou důležitou otázku dává Pán i nám ?

Ježíš přišel na svět, aby hledal a spasil, což bylo zahynulé. To měl také na zřeteli Pán, když k večeru v onen osudný den přišel do ráje : šel hledat ztracené. Otázka : "Kde jsi ? " naznačovala, že člověk je ztracen a Bůh jej musí hledat. "Kde jsi?" jest také otázka, kterou dává Bůh nám všem, na níž bychom měli vždy odpovědět, ať se to týká díla Božího, nebo křesťanské zkušenosti, duchovního života nebo stanoviska ke království Kristovu.

Čtení bible : 1 Pa 13 - 2 Pa 7.

Původce veškeré lásky.

N. 1 J 4,16 Bůh sám je láska.
P. Pl 3,22.23. Jenom láska je vždy svěží a zvláštní.
Ú. Ž 86,15. Je milostivý a shovívavý.
S. J 14,23. Otec miluje ty, kteří jsou poslušní.
Č. J 5,20. Miluje Syna, jehož dal za nás.
P. Ž 91,14. Jeho láska vysvobozuje.
S. Jr 31, 3. Ujišťuje nás svou láskou.

Úkol 6. 10.května 1958.

Abraham - přítel a milovník Boží.

Zlatý verš : Jakub 2,23. *ce jak napomenutí je to jeho křovci
a mluvit Abraham Pětu a podle no jest mu
že se s pravděností a přítelem Božím nazývá jest*

1. Jaké jméno si dává Pán Bůh ? Ex 3,6.15.16. 4,5 Sk 7,32.
Gn 26,24.

2. Jak oslovoval lid izraelský Boha ? Gn 24, 12.27.48. 32,9.
2 Oa 30,6. *Hospodina Pana Dce*

3. Jak nazývá slovo Boží Abrahama ? Iz 41,8. 2 Pa 20,7.

4. Proč Pán Bůh nazývá Abrahama svým přítelem ? Jk 2,23.
Ř 4,3.18.19.20-22. *zastihl Boha*

Uvěřil Bohu, byl poslušen a ctil Boha. Jeho život byl život víry.

5. Jaký záměr měl s ním Pán Bůh ? Ř 4,16,17. Ga 3,6-9.

"Bůh povolal Abrahama, aby byl otcem věřících a aby jeho život byl trvalým příkladem víry pro budoucí generace. Jeho víra však ještě nebyla zcela dokonalá. Dal najevo svoji nevěru k Bohu, když zakrýval skutečnost, že Sára je jeho žena, a dále, když vstoupil ve sňatek s Hagar. Aby mohl dosáhnout nejvyššího cíle, podrobil jej Bůh nové zkoušce, nejpřísnější, jaké kdy byl člověk podroben." EGW

6. Jaká byla jeho víra ? Gn 15,1-6. Žd 11,8-10. 13-19.
Ř 4,16-25. *víra*

Nebylo to pro něho lehké zdržovat se v cizí zemi a nikdy nevlastnit místo, jež by bylo možno nazvat vlastním domovem. Stačí opustit vlastní zemi, natož putovat a nikdy nedosáhnout trvalého bydliště.

Prvá Boží výzva zastihla Abrahama, když dlel v Ur Kaldějských; uposlechl jí a přesídlil do Cháran. Tak daleko ho doprovázela i rodina jeho otce, jež však spojila uctívání pravého Boha se svým modlářstvím. Zde Abraham setrval až do Tareho smrti. Avšak Boží hlas ho vedl od otcova hrobu dále vpřed. Jeho bratr Náchor i celá jeho rodina setrvali však nadále v Cháran i při svých modlách. Mimo Sáru, manželku Abrahamovu, jedině Lot, syn již dříve zemřelého Hárana, vyvolil si poutnický život patriarchy.

Ur leželo v jižní Chaldejí, v úrodném údolí Eufratu. Cháran pak bylo daleko na severozápad, blízko hranic Babylonie.

Není to jenom historická zpráva, nýbrž duchovní tragédie. Těže se vydal do země Kanaan, avšak zemřel v Cháran. Dnes obdobně se mnozí odhodlávají pro cestu k nebi a pro život věčný, avšak ani z nich mnozí onoho cíle nedosáhnou.

7. Jaké napomenutí mu Pán dal ? Gn 17,1. *ja jsem řek chodit msto izak bi de la bruce de konaly - 196*
8. Jaké zkoušky ho Pán podrobil, aby ho přivedl k dokonalosti ? Gn 22,1.2. *skve syna mste Yab*

Jak obstál Abraham v této vrcholné zkoušce ? Gn 22, 16-18. Abraham byl totiž hotov svého syna obětovat i Izák byl ochoten zemřít. Stačil jen okamžik a byl by zemřel, kdyby byl Bůh sám nesaahl.

"Skopec, obětovaný místo Izáka, znázorňoval Syna Božího, který měl být obětován místo nás Aby Abrahamovi vtiskl do duše skutečnost Evangelia a zkusil jeho víru, přikázal mu Bůh obětovat svého syna. Bol duše, který musil zakusit v temných dnech své hrozné zkoušky, byl dopuštěn, aby z vlastní zkušenosti pochopil něco o velikosti oběti, kterou Bůh dal na vykoupení lidstva. Žádná jiná zkouška nebyla by způsobila Abrahamovi tolik úzkostí duševních, jako obětování vlastního syna."
EGW

9. Jak Pán Bůh osvědčoval Abrahamovi své přátelství ?

- a/ Gn 17, 18-29. Vyslychal jeho modlitby.
- b/ Gn 15,13-17. 18,17-20. Důvěrně s ním rozmlouval a ničeho před ním nezatajil.
- c/ Gn 19,29. Králi němu vysvobodil Lota.
- d/ Ř 4,13. Požehnal ho a učinil dědicem světa. *by jsm dle vly*

10. Jak potvrdil Bůh své přátelství ?

- a/ Učinil s ním smlouvu Gn 15,18. *zmen jsm dle jsm*
- b/ Potvrdil ji přísahou Žd 6,13-15. Gn 22,16-18. *u msto dle*
- c/ Dal mu nové jméno. Gn 17,5. *Yab*

11. Jaké naučení si máme vzít z jeho víry a života ? Ř 4,12.

Bůh miloval Abrahama nikoli pro jeho dokonalost, ale pro jeho víru. Ta byla pramenem jeho duchovního vzrůstu. I my máme kráčet "šlepějemi jeho víry," abychom dosáhli zaslíbení, která byla nejen pro něho, ale i pro nás.

Boží slib a přísaha. Jiná úmluva zvaná v Písmě "smlouvou starou", byla uzavřena mezi Bohem a Izraelem na Sinaji, a byla posléze potvrzena krví oběti. Abrahamova smlouva je stvrzena krví Kristovou.

Tento příběh je právě vyličen v ep.k Židům. Podivuhodná byla blahověle na straně Boží, že Bůh takto vešel ve smlouvu s člověkem a potvrdil ji dokonce i přísahou skrze sebe samého. Bůh nás neklame a ani nás nemůže klamat. Bylo by to v naprostém rozporu s jeho přirozeností říci něco, co není absolutně pravdivé. Totéž by mělo být naší útěchou a zároveň i směrnicí pro naše rozhovory i pro náš život.

Čtení bible : 2 Pa 8 - 28.

Bůh miluje své děti.

N.	Ř 5, 8.	Svou láskou vyvádí z hříchu.
P.	Př. 3,12.	Trestá-li, trestá z lásky.
Ú.	Ž 146,8.	Oblibuje si spravedlivé.
S.	Ř 5, 5.	Svoji lásku sděluje svým Duchem.
Č. 1 J	3, 1.	Včleňuje nás do rodiny nebeské.
P. 1 J	4, 9.	Svoji lásku projevuje v Synu.
S. 1. Ko	2, 9.	Za naši lásku nám nezůstane dlužen.

Úkol 7. 17. května 1958.

Mojžíš, věrný ve všem domě Božím.

Zlatý verš : Žd 11,24.

*Věřore Mojžíš, když
při dospělý' odepřel sluh
syna dcery Faraonovi*

1. Jak blízké občanství měl Mojžíš s Bohem ? Dt 33,9.11.10-12.
Nu 12, 2.7.8. *slučil božk věrný*

2. Jakého zvláštního vysvobození a výchovy dostalo se Mojžíšovi v útlém věku ? Žd 11,23. Ex 2,1-10.

Narodil se z věřících rodičů a jejich činná a vynalézavá víra byla odměněna. Posloužili tím plánům Božím. Rodiče Mojžíšovi věděli, že již nadchází čas vysvobození a že Bůh vzbudí svému lidu vysvoboditele. Rozhodli se tudíž, aby jejich syn nepadl za oběť faraonovu výnosu. Víra v Boha sílila jejich srdce.

3. Jaké rozhodnutí učinil Mojžíš, když dospěl ? Žd 11,24. *odešel*
4. Jaké poznání ho k tomu přimělo ? V.24-27. Ke komu se tedy *sloužil* připojil? V.25. *lidu Božím (roději potvorením křesť)*

a/ K živému Bohu a jeho lidu.

5. V jakém stavu byl tehdy tento lid ? Ex 6,3. 5,19-21.

Zbědovaný, na jehož tělesném i duchovním ~~životě~~ zanechala dlouholetá těžká poroba své známky.

6. Proč se přes to připojil Mojžíš k tomuto lidu ? Žd 11,25.

Věděl, že přes to je to lid Boží.

7. Jak se přiznal k lidu izraelskému ? Sk 7,23.24. *40 let*

8. Co se domníval ? V.25. *ne mu rozumějí, ně mu přivou křesťán a abít*

9. Proč se mu to nezdařilo ? *dat výsvobození ať oni přechtěli*

a/ Nebyl ještě čas Boží.

b/ Potřeboval převýchovy, aby nespoléhal na svoji moc, schopnosti a bohatství.

10. Jak ho Pán Bůh vychoval ? Sk 7,27.28.

*Celá příhoda byla egyptským rychle známa a příliš zveličována, takže dospěla až k sluchu faraonovu. Králi bylo namluveno, že tento čin značí mnoho; Mojžíš zamýšlí vésti svůj lid proti Egyptským, chce svrhnout vládu a sám dosednout na trůn. Dokud on žije, není říše v bezpečí. Vladař ihned nařídil, že musí zemřít;

avšak Mojžíš, který zvěděl o nebezpečí, utekl do země Madianské.

Zkušenost, kterou nabyt v době strastiplných let v zemi Madianské, vypěstovaná pokora a shovívání, učinila Mojžíše schopného trpělivě snášeti nevěru a reptání lidu, pýchu a závist těch, kteří měli být jeho věrnými pomocníky." EGW

11. Jak ho Pán Bůh povolal ? Ex 3,1-10.

12. Co lze soudit z jeho odpovědi ? V.11. *Idr jest aby vedl Nyry Teru*

Že si již tolik o sobě nemyslil, že se v Boží škole naučil tichostí a pokoře.

13. Proč potřeboval projít tak těžkou Boží školou ?

Vedení lidu izraelského, který byl pokažen dlouhým otroctvím, byla těžká věc. Potřeboval k tomu mnoho trpělivosti, víry, tichosti a důvěry v Boží pomoc. A tomu se naučil. /Nu 12,2./ Nakonec se Mojžíš dal do díla s celým svým srdcem a složil všechnu svou důvěru na Hospodina. Velikost jeho poslání uvedla v činnost nejlepší síly jeho mysli. Bůh požehnal jeho pohotovou poslušnost, a Mojžíš se stal výřečným, nadějeplným, klidným a schopným pro jedinečné dílo, jaké kdy bylo člověku dáno. Je krásným příkladem, jak Bůh může posílit charakter těch, kteří mu plně důvěřují a bezvýhradně se poddávají jeho rozkazu.

14. Jak milostivě se Bůh přiznával k Mojžíšovi po celý jeho *na jeho* život ? Dt 34,1-12.

a/ Vyvedl lid izraelský.

b/ Pán Bůh mu dal zjevení o původu člověka a světa a Mojžíš napsal nejdůležitější část Písma sv.

c/ Skrze něho vydal Pán Bůh mravní zákon jako základ mravnosti pro veškeré lidstvo.

d/ Zjevil mu plán vykoupení.

e/ Zjevil mu svou slávu. /Ex 33,17-19/.

např. af. spůsobem aby měl jasně poznat vše vřechové 'dobře mě' smilují a střípy

pro te jake jde nam udiviti
15. V čem poklesl Mojžíš a jaké následky to mělo pro něho?

Nu 20, 7.12. Dt 3, 23-27.

16. Jak ho Pán odměnil za jeho věrnost ? Ju 9.

Čtení bible : 2 Pa 29 - Neh 4.

Mocná láska Kristova.

N. J 14, 21. Bůh nás miluje, milujeme-li jeho Syna.

P. 1 Tm 1, 15. Ze své lásky za nás zemřel.

Ú. Ř 8, 38.39. Pouta Boží lásky nic nemůže přerušit.

S. 2 Ko 5, 14. Jsme pod jejím vlivem.

Č. Zj 1, 5. Zbavila nás hříchu.

P. 1 J 4, 19. Miloval nás dříve než my jeho.

S. J 13, 1. Boží láska nikdy nepřestala. *as do ten
1 miloval*

Úkol 8. 25. května 1958.

Muž velmi milý.

Zlatý verš : 1 Tm 4, 8.

*Probo k tomu včerni malitoi
kto usitku ale jebotnost ke usenu
a usitku a ma i nyni jsi do i du do uke
a usitku*
1. Jak se projevovala zbožnost Danielova už v mládí ? Da 1, 8.

usitku v včerni aby se neprojevovoval
2. Co tím projevil ?

Pevnou povahu mravní, věrnou zásadám. I nyní potřebujeme takové mladé lidi, kteří by se neuchýlili ani na krok s pravé cesty.

"Šlechtná povaha je výsledkem sebekázně, podřizování se a obětování vlastního já službě lásky k Bohu a k lidem. Mládeži by měla být vštěpována skutečnost, že dary, které má, nejsou její vlastní. Síla, čas i rozum jsou propůjčené poklady od Boha, a každý mladý člověk by jich měl použít pouze pro to nejvyšší, k dobru všech lidí. Je to ratolest, od níž Bůh očekává ovoce. Mladý člověk je správcem, jejichž síla a schopnosti musí růst. Každý

mladý muž, každé dítě učí toho tím, že své síly a schopnosti použije k povznesení lidstva." HGW

3. Jak moudře a s vírou si Daniel počínal ? V. 2.12.13. *shankar ve mře*

4. Jak ho odměnil Pán za jeho věrnost ? V. 17. D. 15. 19. *mu rozuměti vzhledu předem a sám* *helo jistoty v, aneb, jest*
Kdo má v Božích záměrech vyplnit nějaký úkol, tomu se dostalo nejen zvláštního vyznamenání, ale i velké odpovědnosti.

5. Z čeho vyrůstala jeho zmožnost ?

- a/ Měl dobrý základ z donova Př 22,6. *Vyučení mladíka podle zap...*
- b/ Vyhledával věřící přátele. Da 3,17.18. *cesty jeho nebo kety...*
- c/ Vedl s nimi modlitebný život. 2,17.18. *modlit se po milování*
- d/ Volil si dobré spolupracovníky. V. 49. *Podroba Mirada 16.04.*

6. Jaký byl jeho modlitebný život ? Da 6,10. 31. *na dnu se modlit a...*

- a/ Od mládí hledal na modlitbě obecenství s Bohem.
- b/ Pěstoval společnou modlitbu. 2,17.18. Mt 18,19. *na...*
- c/ Modlil se za porozumění slovu Božímu. Da 9,3. Ž 119,18. *na...*
- d/ Modlil se opravdově s postem a kvilením Da 10. 2.3.12.
- e/ Modlil se vytrvale. V. 3.
- f/ Modlil se i v nebezpečí tak "jako jindy" Da 6,10.

7. Jak studoval Daniel Písmo svaté ? Dan. 9,2.

- a/ Studoval celé Písmo, které tehdy bylo.
- b/ Studoval Písmo přes to, že mu bylo dáno proroctví přímo.
- c/ Studoval opravdově, s vytrvalostí a s modlitbou. V. 2.3.10, 2.3.12.19.
- d/ Chtěl mít jistotu a jasné poznání. Da 7,16.19.12,8. *1.1.1.1.*
- e/ Daniel hledal v Písmě. Iz 34,16.

8. Jak se osvědčil Daniel jako svědek Boží ? Da 2,27.28.30. Ž 115,1. Da 4, 5.6.16.24. 5,18-29. 6,4.5.16.26.

9. Jakého svědectví se dostalo Danielovi a od koho ?

- a/ Od Boha 9,23. 10,12. *Bůh vyslal prabu Samela*
- b/ Od krále 6,16. *aby mu Bůh poskytl křesťanskou věrnost*
- c/ Od nepřátel 6,5. *na straně sátera a Beba jeho*

10. Jaké občanství měl Daniel s nebeskými bytostmi ? Da 8,16.
9,21. 10,6.
11. Jak obstál Daniel a jeho přátelé ve zkoušce ? Da 3 a 6
kap. *Daniel obstál ve všech zkouškách a jeho přátelé*
12. Jak ho Pán poctil za jeho věrný život ?
a/ Na jeho proroctví se odvolává i Pán Ježíš Mt 24,15. *Ježíš*
b/ Obdržel zaslíbení Da 12,13. *mužem, který bude do věků*
13. K čemu nás probuzuje příklad Danielův ? 1 Tm 4,12-16.
4,8. *čím*

Čtení bible : Neh 5 - Jb 2.

Nejmocnější síla života.

- N. Mk 12, 30. Pomáhá nám splnit nejpřednější úkol.
P. J 13, 34. Přizpůsobuje nás ke Kristu.
Ú. Ef 5, 2. Razila cestu naší lásce.
S. 1 J 4, 8. Svědčí o naší opravdovosti.
Č. 1. Ko 13, 1. Láska je nejvyšším znakem křesťana.
P. Mt 5, 44. Svět ji nezná.
S. 1 J 4, 20. Je láskou, jakou si Bůh přeje.

Úkol 9. 1. června 1958.

Jan Křtitel - přítel ženicha.

Zlatý verš : Jan 5,33-35.

1. Jak se nazval Jan Křtitel ? J 13,29.

2. Jak nazval Pán Ježíš Jana Křtitele ? Mt 11,11.

*Co znamená velikost v nebeském smyslu ? Není to to, čeho svět nazývá velikostí. Není to zdraví, postavení, vznešený původ nebo rozumové nadání samo o sobě. Jestliže velikost : zumu, nebereme-li v úvahu žádné vyšší hodnoty,

Je hodna úcty, pak náš hold musí patřit satanovi, jehož rozumové síle se doposud nevyrovnal žádný člověk..... Bůh si cení mravní hodnoty. Láska a čistota, to jsou vlastnosti, které on nejvíce oblibuje. Jan byl velkým v očích Páně tím, že před posly z vysoké rady, před lidem a před svými vlastními učedníky nehledal své slávy, ale ukazoval na Ježíše jako na zaslíbeného Spasitele. Jeho nesobecká radost z díla Kristova je nejvyšším typem vznešenosti, jakou kdy člověk prokázal." EGW,

3. Jaké veliké dílo vykonal Jan Křtitel? *bylo to velké dílo díky kterému byl křtěn* L 1,13-17. Mt 11, 9-11. J 5,33-35.

"Uprostřed zápasu a nesvornosti byl z pouště slyšen hlas; hlas vážný a zarážející, přece však plný naděje: "Pokání činite nebo se přiblížilo království nebeské!" Pohnul lid novou, neznámou silou. Proroci předpověděli příchod Kristův jako událost daleké budoucnosti, ale tu byl náznak, že se už přiblížil. Janovo jednoduché vzezření vedlo mysl posluchačů zpět k vidoucím zdávna. Ve svém chování a oděvu podobal se proroku Eliášovi. V duchu a moci Eliášově žaloval na národní úpadek a vytýkal převládající hříchy. Jeho slova byla jasná, výstižná a přesvědčující. Mnozí se domnívali, že je jedním z proroků, vstalý z mrtvých. Celý národ byl znepokojen. Zástupy putovaly do pouště za ním." EGW

4. Jak bylo jeho dílo předpověděno? *byl to hlas volající ve poušti volající k pokání* Iz 40,3. Mal 3,1. 4,5.6.

5. Jak se to naplnilo? *byl to hlas volající k pokání* J 1, 6-8.

6. Jak byl Jan připraven k tomu dílu? *byl to hlas volající k pokání*

a/ Nejprve Bůh vychoval jeho rodiče L 1, 5-7.

b/ Jeho narození bylo zvláště zvěstováno nebeským poslem. L 1,8-17.

c/ Jeho narození bylo provázáno zvláštním znamením. L 1, 18-25.44.58.66.

d/ Vyrostl v nejlepším prostředí L 1,67-80.

"Jan odloučil se od přátel a rozmařilosti života. Prosto-

ta jeho oděvu, šat utkaný z velbloudí srsti, byl ustavičnou důtkou výstřednosti a okázalosti židovských kněží a lidu vůbec. Jeho pokrm, čistě rostlinný, z kobylek a lesního medu, byl výtkou povolání^{vá} choutkám a vší nestřídmosti.

7. Kdy se Jan ujal svého poslání ? L 3,2. J 1,6. /Na přímý rozkaz Páně./

8. O co opíral své poslání ? L 3,3-6.

9. Jaké poselství přinášel lidu izraelskému ?

a/ Pokání činite ! A hned vysvětloval, jak je mají činit. L 3, 10-14.

b/ Aj, Beránek Boží ! J 1,26-36.

c/ Varoval před povrchním náboženstvím Mt 3,1-10.
L 3,7-10.

"Všichni, kteří chtějí žít v království Kristově, dávají najevo víru a pokání. V jejich životě bude patrná laskavost, poctivost a věrnost. Budou sloužit potřebným a přinášet i své oběti Lohu. Bezbranného budou ochraňovat a tak dají příklad lásky k bližnímu. Tak dají následovníci Kristovi najevo důkaz o proměňující moci Ducha svatého. V denním životě budou spatřovány spravedlnost, odpuštění a láska Boží." EGW

10. Jak byl jeho život ve shodě s jeho posláním ? Mt 3,4.

11. Jak byl utvrzen u víře, že Ježíš je Mesiáš ? J 1,30-34.
L 3,21.22. Mt 3,13-17.

12. Co se o něm domýšleli lidé ? L 3, 15-17. J 1,19-27.

13. Ke komu vedl zástupy i své učedníky ? Od sebe ke Kristu.
J 3,22-24.

Než byl vsazen do žaláře. Byl si vědom, že On musí růsti a sám se menšiti, jako ^{se} ztrácí světlo měsíce, když plně vzejde slunce.

15. Jak bylo skončeno dílo Janovo a jeho život ? Mk 6,17-29.
L 3,19.20. Mt 14,1-12.

"Mnohá mysl se zaměstnává hlubokým tajemstvím osudu Jana Křtitele. Mnozí se táží, proč byl ponechán ve vězení, aby tam strádal a zemřel. Toto tajemství Prozřetelnosti nemůžeme lidským zrakem proniknout. Ono však nikdy nemůže otrástit naší důvěrou v Boha, uvědomíme-li si, že Jan byl účastníkem utrpení Kristových. Všichni, kteří následují Krista, budou nosit korunu oběti..... Ale pro tisíce těch, kteří v dalších letech měli projít vězením k smrti, měl Jan vypít kalich mučedníka. Až následovníci Ježíšovi budou chřadnout v osamělých kobkách nebo hynout mečem, až budou natahováni na skřipce a vedeni na hranici zdánlivě opuštění od Boha i od lidí, jakou posilou bude pro ně myšlenka, že Jan Křtitel, o jehož věrnosti Kristus sám vydal svědectví, prošel podobnou zkušeností

Bůh nikdy nevede své děti jinak než jak by si přály být vedeny, kdyby již na počátku viděly konec a rozpoznaly krásu účelu, který plní jako spolupracovníci Boží. Nebyl větší Enoch, který byl vzat do nebe, nebyl větší Eliáš, který tam vstoupil v ohnivém voze, než Jan Křtitel, který zahynul v samotě vězení..... A ze všech darů, které nebesa mohou dát lidem, je společenství s Kristem v utrpení největším majetkem a největší ctí." EGW

14. Jaké pochybnosti vznikly v Janovi, když byl v žaláři ?
Mt 11,2.3.

"Jan Křtitel, jakož i učedníci Pána Ježíše, nepochopili počátku království Božího. Jan Křtitel očekával, že se Ježíš zmocní Davidova trůnu, ale když čas míjel a Spasitel si nečinil nároky na královský trůn, byl zmatený a zarmoucený. Pro proroka pouště bylo to nepochopitelným tajemstvím. Chvillemi ho znepokojovalo našeptávání démonů a přemáhaly ho temné mraky obav". EGW

15. Ke komu Jan Křtitel poslal a jaké se mu dostalo odpovědi?
Mt 11,2-6. L 7,12-23.

16. Jaké svědectví dal Pán Ježíš Janovi ? Mt 11,7-14.
L 7,24-30. J 5,35-38.

Čtení bible: Jb 3 - 21.

Důkaz pravé lásky.

N. J 14,15. Milujeme-li Boha, uposlechneme ho.
P. 1 J 5, 2. Láska k Bohu vede i k člověku.
Ú. J 14, 6. Kristus nás vede zpět k Bohu.
S. 1 J 5,11. Je věčný život ? - V Kristu!
Č. J 3,36. Je životem těch, kteří v něho věří.
P. Sk 4,12. Lidstvo hledá marně spásu jinde.
S. Žd 7,25. Dokonalá spása a stálá pomoc.

Úkol 10. 8. června 1958.

Přátelství Pána Ježíše s apoštoly.

Zlatý verš : Jan 15,15.

*Nebe du vás více milovat, slušnější
nebo slušnější, než aby cítil pan jeho
Ne vás jsem nazval přáteli, nebo svého
hodi přijel od Otce svého, což jsem vám*

1. Jak nazval Pán Ježíš apoštoly ? J 15,15.

2. V čem vzalo toto přátelství svůj původ ? V.16 /Ve vyvole-
ní Božím/. *ne vy jste mě vyvolali, a já jsem vás vyvolal*

3. Jak je Pán Ježíš přijal mezi své přátele ?

a/ První na svědectví Janovo z učedníků Janových. J 1,37.

41.

b/ Jiné na svědectví získaných již učedníků. J 1,41.45.

c/ Jiné hledal osobně J 1,44.

4. Jak vybral z těchto následovníků svých 12 učedníků ? L 6,
12-16. Po poradě s Otcem. *ne na jeho k modlení, kde byl po celou
ne na modlitbě Boží*

5. K jakému úkolu je povolal ? L 9,1.2. Mt 10, 5-8.

6. Koho rozeslal ještě ? L 10,1-12.

*6. s tím si tu více nad zlatým dáleším aby vedu by ne dovolali a p.
je facat pro
o přelostu 2*

7. Jaký úspěch měli tito učedníci ? L 10,17. *nebyli v domě, ale v domě*

8. Jaké napomenutí jim dal Pán ? V. 13-20. *aby se neprodali za zlatem a stříbrem, ale za dobrotou*

"Učedníci měli na své misijní cestě jít nejprve k "zahynulým ovcím z domu izraelského." Kdyby byli již nyní kázali evangelium pohanům nebo Samaritánům, byli by ztratili svůj vliv u Židů. Byli by vzbudili předsudek faryzeů a byli by se dostali do rozporů, který by je odradil od další práce. Ba i sami apoštolové chápali jen velmi pomalu, že evangelium má být přineseno všem národům. Dokud si sami nepřivlastnili tuto pravdu, nebyli připraveni k práci pro pohany....

Měli jít vždy dva a dva pospolu. Tak si mohli pomáhati a dočívati si odvahy. Měli se spolu radit a modlit a síla jednoho měla nahradit slabost druhého

Po celé oblasti Kristovy práce byly duše, které si byly vědomy svých nedostatků a toužily po pravdě. K těm měli učedníci jít, jako Kristovi zástupci. Věřící měli na ně pohlížet jako na Bohem ustanovené učitele. Když byl později Spasitel od nich odjat, tito učitelé setrvali u nich, aby nezůstali opuštěni a bez jakéhokoli vedení... Dům, kde byli apoštolové přijati s poselstvím pokoje Kristova, měl být požehnan jejich modlitbami, chvalozpěvy a rozjímáním Písma v rodinném kruhu." EGW

9. Jaké zkoušky byli později podrobeni ? J 6, 60-66.

10. Jaké zvláštní postavení mělo dvanácte mezi všemi učedníky ? J 6,67-71. L 5,12-16.

11. Jaké zvláštní zaslíbení jim dal Pán ? Mt 19,27-30. L 22,28-30.

12. Jakou péči o ně měl ? L 22,35. J 18,8. *nebyli v domě, ale v domě*

13. Jak se za ně modlil ? J 17,9-26. L 22,32.

14. Jak vystihl jejich charakter ? J 2,25. 1,48. 43. Mt 16,17. 18.19. Mk 3,17. L 9,54.55. *on byl v domě, ale v domě*

15. Jak je povzbuzoval a připravoval před největší krizí jejich života ? L 22,61.62. J 21,15-19. Mk 16,7 "I Petrovi".

"Od Kristovy smrti byl Petr sužován výčitkami svědomí. Stále myslel na to, jak hanebně zradil Pána a vzpomínal na jeho utrpení i na onen poslední slitovný pohled a nadějný pohled spasitelné lásky. Ze všech učedníků trpěl nejvíce. Proto se anděl nyní zmiňuje výslovně o něm, aby se mu tak dostalo ujištění, že jeho lítost a jeho pokání byly přijaty, a že jeho hřích je odpuštěn." EGW

16. Jak je vystrojil Pán pro jejich světodějné dílo ? Sk 1,6-8. 2,1-4. *milost Boží*

17. Jak se choval Pán ku poslednímu učedníku ? 1 Ko 15,8-10. 2 Ko 12,1-13. *milost Boží*

Čtení bible : Jb 22 - Žalm 9.

Evangelium záchranou člověka.

- N. Ř 1,16. V něm skryta moc pro všechny.
- P. 2 Ko4, 6. Bůh nám dal poznat slávu své spásy.
- Ú. F 1,27. Dává ráz životu věřících.
- S. Ko 2,2. Bylo náplní Pavlova života.
- Č. 1 J 1,7. Světlo pravdy vede k pravé očistě.
- P. 2 Ko5,21. Jak draze jsme byli vykoupeni ?
- S. Tt 2,13. Evangelium je radostnou zvěstí příští slávy.

Úkol 11. 15. června 1958.

Přátelství s rodinou v Betanii.

Zlatý verš : Jan 11,15. *žádají se pro vás se jsem tam
nebyl aby jste věřili ale podme hvězdě*

1. Co čteme o rodině v Betanii ? J 11,5. 35.36. *se miloval Marthu a Marii a Lazara
P.J. saji*

2. Jak vzniklo toto hluboké osobní přátelství ? L 10,38. *se Marthou
prijala do c
světa*

Nepocházelo ze svazku příbuznosti, ale bylo dílem milosti Boží. Jen o málo lidech máme zaznamenání, že je

činnou péčí
Pán miloval jako osobní přítel. J 13,23. 19,26. *činnou péčí*

3. Co našel Pán Ježíš v jejich domě ? L 10,40-42. 1 Pt 4,9.
Ř 12,13.

se Marta pečlivě
ale Maria úctou stránku
Tento zdvořilý skutek je u Pána dosti důležitý, aby byl uveden v jeho Slově a později na to poukazoval apoštol osvěcený Duchem Božím : "Na přívětivost k hostům nezapomínejte; skrze ni zajisté někteří, nevěděvše, anděly za hosty přijímali."

Pán Ježíš zde našel nejen pohostinnost, ale i otevřené srdce a pozorné posluchače. /L 10,38.39./ To je to, co Pán Ježíš u nich hledal a našel. Proto tam často zavítal i se svými učedníky. Tak jako požádal ženu Samaritánku o občerstvení, aby jí mohl poskytnout vodu živou, tak přijímal i zde pohostinství, aby je mohl nasytit chlebem života.

4. V jakém nebezpečí byla Marta ?

Unavovala se při mnohé službě a mohla promeškat i to nejdůležitější. Dávala službu, dary, péči. Samo o sobě to bylo dobré, ale to nebylo to hlavní, co Pán od ní chtěl. On chtěl její srdce. /2 Ko 8,1-5/. Tak chybují mnozí aktivní křesťané, že dávají věci, službu, ale ne sebe. Teprve, když dáme Pánu sebe, může přijmout i naše dary. Mohlo by se i nám stát, že bychom pro Krista činili mnohé a méně stáli o něho, o jeho přítomnost a obecenství s ním.

5. Jakou výtku jí učinil Pán a jak pochválil Marii ? L 10,41.42. Ž 73,28. 25.26.

Můžeme mít mnohé dobré a užitečné věci, ale potřebujeme jedno-Krista. Máme-li Krista, máme vše. O ostatním platí slova Pána Ježíše Mt 6,25-34.

6. Jak obhájil Pán Marii ? L 10,42. "Dobrou stránku vyvolila."

7. Co se můžeme od ní učit ?

a/ Správné volbě. "Vyvolila". Ž 119,30. Pán nikoho nemutí,

jen zve. /Mt 11,28/ I my musíme volit. Život věřícího
jest stále nové a nové rozhodování, nová a nová volba.
/Joz 24,15. Jr 21,8. Žd 11,25./

b/ Soustředění na hlavní věc Ž 27,4. Maria poznala
"jedno potřebné", drahou perlu, pro kterou člověk musí
prodat vše, aby ji dosáhl. /Mt 13,46/. Bez ní, bez
Pána, by celý svět nebyl nic platný. /Mt 16,24-26/.

c/ Pokoře, našla si místačko u nohou Spasitelových
L 10,39. J 11,32. 12,3.

8. Jaké zaslíbení jí dal Pán ? L 10. 42. "Nebude odjata".

I nás Pán zachová, učiníme-li správnou volbu a dá nám
vzrůst v milosti. Charakter, který si zde přivlastníme,
zůstane nám i v nebesích.

9. Jakým velikým skutkem však Maria ukázala svou ochotu ke
službě ? J 12,3. Mk 14,3-9. Mt 26,6-13.

10. Co tím Maria projevila ?

a/ Že ačkoliv tiše naslouchala Pánu, skládala jeho
řeč a že jeho slova na úrodnou půdu.

b/ Že přemýšlela o slovech Pána Ježíše. Kristus často
mluvil o své smrti. Učedníci to neradi slyšeli a nebra-
li si to k srdci, ale Maria si pospíšila prokázati mu
pochtu, pokud měla Pána u sebe. Kdežto Marta se jaksí
vydávala "v drobných" vykonala Maria sice jeden, přitom
však veliký skutek.

11. Co vyvolal skutek Mariin u učedníků a jak jí Pán obhájil?
J 12,4-6. Mk 14,4-9. Mt 26,6-13.

"Ona co mohla, učinila. Dobrý skutek vykonala nade
mnou." "Vonný dar by byl naplnil svou vůni pouze hrob,
nyní však oblažil jeho srdce ujištěním o její víře a
lásce. Josef z Arimatie a Nikodém neobětovali Ježíši
svůj dar lásky, dokud byl naživu. S hořkými slzami na-
nášeli drahé masti na jeho chladné a bezcitné tělo.
I ženy, které přinesly masti ke hrobu, nemohly splnit
svůj úkol, neboť Pán vstal..... Vzpomínka na Mariin čin

provázela Ježíše temnotou jeho nejtěžší zkoušky jako důkaz vroucí lásky jeho vykoupených, která navždy potrvá." EGW

12. Měl také Lazar nějaké poslání ? J 11,3.4. *proplánu Boží aby se byl od B. obrac m*
13. Jak nepochopitelně jednal Pán při nemoci Lazarově ?
V 6. Co je tím chtěl naučit ? *učitel je vada dny*
- a/ I přátelství musí sloužit k oslavení Božím a Božím cílům.
- b/ Zjevit svou moc a svrchovanost ? J 11,25.
- c/ Zjevit svou účast a lásku. V. 33-35.
- d/ Posílit jejich víru. V.40. Bylo to třetí vzkříšení mrtvého, o němž máme zprávu v Písmě. První, vzkříšení dcerušky Jairovy bylo hned po smrti, když byla ještě doma na lůžku. Druhé vzkříšení učinil Pán, když již mrtvý mládeneček z Naim byl nesen na mářách do hrobu. Třetí vzkříšení, Lazara se událo, když byl již čtvrtý den v hrobě a v rozkladu. Zjevil tak svou slávu a svrchovanost a ukázal, že má klíče hrobu i smrti. Nebude mu činit obtíže vzkřísit i nás. /Zj 1,18/. *de kypit má je z kopit*
14. Jakou modlitbu pronesl Pán Ježíš u hrobu ? J 11,41.42. *si má*
- Byla to krátká modlitba před tak velikým činem. Byla to spíše modlitba na svědectví lidem. Nebylo potřeba dlouhé modlitby, protože o Boží vůli se přesvědčil již v soukromé modlitbě na kolenou v těch dvou dnech, o které se záržel návštěvou v Betanii. Naše modlitby veřejné budou tím kratší a působivější, čím delší modlitební obecenství budeme mít v soukromí. *navolal, hlasem velikým*
15. Jak vzkřísil Pán Lazara ? J 11,43. *Lazara pod ven*
- Tím ukázal, jak se bude dít i naše vzkříšení. J 5,25.1 Te 4,1.6.
16. Jakou službu měli Lazarovi poskytnout přátelé a sestry ? J 11,44. *aby navštívili nemoc a neby rozveser jej at aly cke*
17. Jak působil tento zázrak na Židy ? /V 45.-47.57.
- Někteří uvěřili a slavili Pána a připravili mu slavný vjezd do Jeruzalema, jiní se zatvrdili a radili se jak jej zabijí.

Čtení bible : Žalm 10 - 50.

Evangelium přináší věčný život.

- N. J. 6,40. Bůh nám zaručil život v Kristu.
- P. Ř 6,23. Život věčný - dar Boží milosti.
- Ú. 2 Tm 1,10. Kristus zničil moc smrti.
- S. Př 12,28. Stezka života je stezkou poslušnosti.
- Č. Mt 19,17. I ostříhání zákona souvisí se spásou.
- P. Ř 5,17. Plnost života skrze jediného Spasitele.
- S. 2 Te 1,7.8. Zanedbání evangelia je ztrátou života.

Úkol 12. 22. června 1958.

Rodina v Nazaretě.

Zlatý verš : Sk 22,8.

1. Jaké jméno si Pán Ježíš ponechal i v nebi ? Sk 22,8. *ježíš*
2. Čím bylo poctěno město Nazaret ?

Tím, že zde strávil své dětství Spasitel a že odtud pocházela jeho matka a pěstoun.

3. Jaké bylo toto město ? J 1,47. *město plné nevěry*
město v Nazaretě co dobrého být? 100 a víc
Bylo to menší město, mající asi 3000 obyvatel. Do té doby se nemohlo pochlubit nikým vynikajícím, na rozdíl od Betléma, odkud pocházel David a přece není Ježíš Betlemský, nýbrž "Ježíš Nazaretský." Poslední se stalo prvním a první posledním. Přes to bylo v městě mnoho nevěry. Mk 6,5.6.

4. Které věřící obyvatele mělo však toto město ? L 1,26.27. *7 nej*
5. Co víme o Mariině znalosti Písma ? L 1,46-55.

Z jejího chvalo zpěvu poznáváme, že její mysl byla bohatě zásobena slovem Božím. Vidíme to i ze známosti slova Božího, kterou vstúpila dítěti Ježíši od útlého dětství, takže ve 12 letech žasli mudrci a zákoníci nad jeho

odpovědmi z Písem. Ovšem, málokterý syn měl takovou učitelku a málokterá matka takového žáka.

6. Co praví Písmo svaté o Josefovi ? Mt 1,19. *on byl spravedlivý*

Muž ctnostný a bezúhonný, kterého Písmo nazývá spravedlivým a který žil z víry, ač žil uprostřed tělesně smýšlejících a nevěřících lidí.

7. Co víme o dětství Ježíšově ? Iz. 53,1.2. *vyrostl jako proutek*

O dětství Ježíšově a mládí nemáme v Písmu mnoho zpráv. Jeho dětství vyznačovalo se klídem a neokázalostí. /Ga 4,1-5/. V Nazaretě vyrostl "jako proutek ze země vyprahlé" a Nazaret byl takovou zemí vyprahlou. Byl poněkud osamělý, v blízkém okolí nebylo nikoho, kdo by v něho uvěřil, jen Josef a Maria. "Ani bratři jeho nevěřili v něho." Obrátili se až ke konci jeho působení, ještě před smrtí, pod vlivem jeho svatého poslání. Jako dítě chodíval s rodiči do Jerusalema a prospíval moudrostí a byl jim poddán.

8. Čím se vyznávala jeho matka ? L 1,45. *on věřila si budoucím děláním. Ty věci které byly předvídané*

a/ Velikou vírou. Nemohla pochopit, jak se stane, co jí bylo zvěstováno, ale uvěřila, že se to stane. /L 1,37/. Ona věřila v Boží moc a v Boží dobrotu i milosrdenství a radovala se. *on věřila si v Boha nebude nemocné dítě*

b/ Láskou ke svému lidu. L 1,54. Milovala svůj lid, jakkoliv porušený, jako lid Boží.

c/ Pobožností. Brávala podíl na slavnostech a bohoslužbách v Jerusalemě, toužila a lačněla po spravedlnosti. /L 1,53./

d/ Pokorou. Poselství, přinesené jí andělem přijala slovy "aj, jsem služebnice Páně, staniž se mi podle slova tvého." Snad si ani v prvním radostném rozpoložení mysli neuvědomila, do jakého nebezpečného postavení se dostává, že bude muset snášet pohanění pro Krista. Nebývá toho ušetřen žádný opravdový věřící. Přes to, že měla velkou útěchu ve svém dobrém svědomí, přece to pro ni byla těžká zkouška, zvláště když se navrátila po ně-

kolika měsících z návštěvy u Alžběty a nemohla svůj stav již utajit ani před Josefem ani před lidmi. Hrozilo jí velké ponížení. Mohla být obžalována z velkého hříchu, pro který mohla být nejen zapuzena, ale i ukamenována. Ale důvěřovala Pánu, uvalila na něho cestu svou, složila v něm svoji naději a On všecko spravil, aby ani ona ani dítě nebyli zahanbeni.

e/ Hloubavou myslí. L 1,29. Nebyla jen pilnou čtenářkou slova Božího, ale přemýšlela o něm, pozorovala předivné skutky Páně a rozjímalala o nich. Když se jiní divili, ona to "zachovávala v srdci svém". I nám je v tom dobrým příkladem. /Sk 17,11. Př 4,26./

9. Čím se vyznamenával pěstoun Páně Josef ? Mt 1,24.

a/ Spravedlností, která pocházela z jeho víry. Nechápal, co se vlastně stalo, a ač mohl mít všelijaké domněnky, přece byl pln ohledů a chtěl pouze tajně Marii propustit, aby ji nevedl v lehkost. Přemýšlel, jak by to učinil co nejšetrněji.

b/ Poslušností. Uposlechl výzvy anděla a ukázal se jako muž činu. Mt 2,13-15. 19-23.

10. Byla Maria, matka Páně, prostá nedokonalostí ? L 1,47.

Vyznává, že potřebuje Spasitele. Později se jí dostalo jemného pokárání L 2,48.49.

I ona byla podrobena smrti. Nemáme žádné bezpečné zprávy o tom, že by byla vzkříšena a můžeme tedy mít za to, že podobně jako David, Daniel a ostatní lid Boží, zůstane v losu svém až do skonání dnů a bude mít podíl na prvním vzkříšení spolu s apoštolem Pavlem, Petrem a ostatními Božími dětmi.

11. Jaké jsou poslední zprávy, které máme ve slově Božím o Marii, matce Páně ? J 19,15-17. Sk 1,14.

"Kristův zrak spočinul na jeho matce, kterou podpíral učedník Jan. Nemohla snést odloučení od svého Syna; Jan věděl, že se již přibližoval konec a proto ji přivedl zase ke kříži. Kristus na ni nezapomněl ani v ho-

dině svého umírání. Soucitný Spasitel neměl prostředků, jimiž by ji zachránil; byl však dobře zapsán v srdci Janově a svěřil mu ji jako drahý odkaz. Tak ji svěřil do pozorné péče toho, který ji miloval zvláště proto, že milovala Ježíše." EGW

12. Proč nevzýváme Marii, matku Páně ? Sk 4,12.

V Písmu nemáme žádné zmínky o tom, že by to první církev činila. Miláček Páně Jan přijal matku Páně k sobě a protože byl živ skoro do roku 100 po Kr., můžeme mít za to, že ji přežil. Byl tedy s ní v úzkých stycích, ale nikde se nezmiňuje o tom, že by měla v církvi jiný úkol, než jiní věrní a poslušní učedníci Páně. Jan mluví jen o jednom přímluvci 1 J 2,1.2. *o P. J. Spasitel*

13. Co odpověděl Pán Ježíš na první sklony vzývání Marie ? L 11,27.28. *Blahoslavená která byla pl. B. a ostrůvkem*

Matka Páně, Maria, zaslouží si naší lásky a úcty. Byla větší než Jochebed, která vychovala Mojžíše, větší než Anna, která vychovala Samuele, větší než Alžběta, která byla matka Jana Křtitele, protože byla matkou a vychovatelkou Spasitele. A po vzkříšení a nanebevzetí Páně čekala i ona s ostatními učedníky na zaslíbené seslání Ducha svatého. A touto poslední zmínkou ponechává ji slovo Boží v kruhu věrných a Duchem svatým obdařených učedníků Páně. Kéž i naše jméno zůstane v knize Života!

- - - - -

Čtení bible : Ž 51 - 85.

Kristus naším příkladem.

N.	1 Pt	2,21.	Máme jít v jeho šlepičích.
P.	L	2,49.	Byl oddán zájmům svého Otce.
Ú.	Žd	2,10.	I on procházel utrpením.
S.	Mt	26,39.	Podřídil se vůli svého Otce.
Č.	J	15,10.	I jemu byl směrodatný zákon Boží.
P.	J	17, 4.	Oslavil svého Otce svým dílem.
S.	L	9,23.	Jděme za jeho příkladem.

Úkol 13. 29. června 1958.

Přátelství Boží s námi.

Zlatý verš : Jan 3,16.

1. Jak se staví člověk od svého pádu k Bohu ? Ř 5,10.

2. Jak se přes to chová Bůh k lidem ? J 3,16.

"Tím, že Spasitel vzal na sebe naši přirozenost, upoutal se k lidstvu poutem, které nebude nikdy zmařeno. Je s námi spojen po věčné věky. "Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal!" Dal jej aby nesl naše hříchy a zemřel jako naše oběť; dal jej padlému pokolení. Aby nás ujistil nezměnitelným předsevzetím pokoje, dal Bůh svého jednorozeného Syna, aby se stal členem lidské rodiny a podržel lidskou přirozenost

V Kristu jsou rodina nebes a rodina země spojeny. Kristus oslavený jest naším bratrem. Nebe jest uchováno v lidstvu, a lidstvo je zahrnuto v lůno Nekonečné Lásky." EGW

3. Koho poslal Bůh, aby odstranil nepřátelství mezi Bohem a člověkem ? 1 J 3,5. 4,9.10.14. Ř 5,10. 2 Ko 5,18-19.

"Nikdo, mimo Krista, nemohl vykoupit padlého člověka z kletby zákona a uvést ho zase v soulad s nebem.

Kristus chtěl vzít na sebe vinu a hanu hříchu, který byl svatému Bohu tak odporný, že rozdělil Otce se svým Synem.

4. Co jsme nyní ? Ga 4,4.5. Ef 2,19.20.

Kristus, ten pravý základ, je živým kamenem; jeho života se dostává všem, kteří jsou na něm postaveni. Kameny se spojují se základem v jedno, neboť vcelku vládne soulad. Tuto stavbu nemůže zničit žádná bouře, neboť vše, co sdílí život s Bohem, také s Ním všecko

přetrvá. Důl nás je velmi důležité, abychom věděli, náležíme-li skutečně k duchovnímu chrámu, přijali-li jsme Kristovu povahu, či nikoli. Boží úmysl od věčnosti byl, aby každá stvořená bytost byla chrámem Spasitele. Hříchem ztratil člověk tuto přednost. Byl zatemněn a poskvrněn zlým a v jeho srdci nezjevovala se již sláva božského Stvořitele. Ale tím, že se Kristus stal člověkem, může člověk znovu dosáhnout nebeského cíle a naplnit tak Boží úmysl. Bůh přebývá v člověku skrze Ducha a z jeho milosti se stává lidské srdce opět Božím chrámem.

5. Co nám dává Bůh na potvrzení této nové skutečnosti ?

Ř 8,15. Ga 4,6.7.

proměna naší povahy skrze P. Y.
Proměna naší povahy je potvrzením před světem, že Kristus v nás přebývá. Duch Boží způsobuje v duši nový život, uvádí myšlenky a přání ve shodu s vůlí Kristovou, krátce : vnitřní člověk je proměněn v obraz Boží. Slabí a bloudící lidé zjevují světu vysvobozující moc milosti Boží tím, když se vyvíjejí v zdárné a vyrovnané mravní povahy.

6. Jaké svědectví nám dává Duch svatý ? Ř 8,16.

7. Čím je nám Duch sv. ? Ef 1,13.14. Ř 8,9.

Dar Ducha svatého je závdavkem účasti na svědectví, zárukou spasení. Tento dar je vnitřní pečetí víry nové smlouvy. Zapečetěním nás Bůh osvědčuje, že naše víra dojde splnění a že náležíme k jeho dítkám; neboť pečeti liší se pravé od nepravého.

dar
Pečeť znamená, že nastalo skutečné obrácení. Ti, kteří Krista vidí v pravé jeho povaze a přijímají ho do srdce, mají život věčný. Skrze Ducha přebývá v nás Kristus, a u víře přijatý Duch Boží jest počátkem věčného života.

8. Jak nám pomáhá Duch sv. v našem modlitebném životě ?

Ř 8,26,27.

"Klekám na kolena svá". Je naší předností, že můžeme jak veřejně, tak při domácích pobožnostech skláněti svá kolena před Pánem a přimášet mu své modlitby. Pán Ježíš, náš vzor, "klekával a modlil se". O jeho učednících máme zprávy, že i oni "klekali na kolena a modlili se".

Milostí Kristovou stali se apoštolé tím, čím byli. Pravá pokora a opravdová modlitba uvedly je do společenství s Kristem. Když s ním seděli pospolu, bylo to, jako by byli v nebeských místech. Byli si vědomi svých povinností k němu. Pilní modliteb, připravovali se opravdově na přijetí Ducha svatého a potom neustávali ve své duchovní činnosti. Cítili velkou odpovědnost za duše a byli naplněni svatou horlivostí v šíření vítězství kříže.

9. Jak nám pomáhá Duch sv. při poznávání pravdy ? J 14,26.
16,13. *svědčí nám a pomáhá nám poznání věci co*

10. Jak nás Pán ostříhá a zachovává ? 1 Pt 1,5. 2 Pt 1,3.
Ž 91,11. *zachovává nás a zachovává nás*

11. Jak na nás Otec nebeský myslí ? Ž 103,13.14. 136, 23. Jr
31,20. *on nás má rád a přičiňuje nám - on nás má rád*

12. Co pro nás chystá? J 14,1-3. 1 Ko 2,9. *celé slovo není daleko*

13. Jak nás vede v našem životě ? Ř 8,28-39.

14. Co žádá Pán od nás ? Př 23,26. Zj 3,20. Mt 22,37.38.

15. V čem vrcholí dílo Boží při nás ? 1 J 1,3.7.

V obecenství s Bohem. Hřích nás z něho vypudil, Kristus způsobil nám obecenství a přátelství s Bohem.
